

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความต้องการในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

อัสมะห์ มะแซ^{1*}, โซเฟีย สายิ¹, นาซีเราะห์ ตาเยะ¹ และอาฟีฟี ลาเต๊ะ¹

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

*ผู้รับผิดชอบบทความ: e-mail:6120117021@psu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความต้องการในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 166 ตัวอย่าง และนำ ข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หา ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) จากการศึกษา พบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีส่วนใหญ่มีอิทธิพลต่อความต้องการในการเป็นผู้ประกอบการ ค่าเฉลี่ยโดยรวมทุกด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านแรงจูงใจและด้านพฤติกรรมตามแผน รองลงมาด้านความตั้งใจ ด้านสภาพแวดล้อมและทำเลที่ตั้ง และด้านการสนับสนุนของครอบครัว โดยรวมมีความต้องการอยู่ในระดับมาก ซึ่งปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความต้องการในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีได้ 3 ด้าน ด้านแรงจูงใจสูงสุด รองลงมาด้านความตั้งใจ และด้านการสนับสนุนของครอบครัว และสามารถสร้างสมการในการพยากรณ์หรือสมการถดถอยได้ดังนี้ สมการถดถอยสามารถเขียนได้ดังนี้ สมการถดถอยรูปแบบคะแนนดิบ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความต้องการในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี= $.619 + .370$ (ด้านแรงจูงใจ) $+ .257$ (ด้านความตั้งใจ) $- .035$ (ด้านพฤติกรรมตามแผน) $+ .223$ (ด้านการสนับสนุนของครอบครัว) $+ .037$ (ด้านสภาพแวดล้อมและทำเลที่ตั้ง) สมการถดถอยรูปแบบคะแนนมาตรฐาน ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความต้องการในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี= $.351$ (ด้านแรงจูงใจ) $+ .282$ (ด้านความตั้งใจ) $- .035$ (ด้านพฤติกรรมตามแผน) $+ .260$ (ด้านการสนับสนุนของครอบครัว) $+ .051$ (ด้านสภาพแวดล้อมและทำเลที่ตั้ง) ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความต้องการในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี เพื่อเป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาที่มีความต้องการในการเป็นผู้ประกอบการในอนาคต ทำให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อการเป็นผู้ประกอบการที่ดีในอนาคต

คำสำคัญ : การเป็นผู้ประกอบการ , ความต้องการ, นักศึกษาปริญญาตรี

Factors Influencing Desires for Entrepreneurship of Students at Prince of Songkla University Pattani Campus

Asmah Masae^{1*}, Sofia Sayi¹, Naziroh Tayeh¹ and Afifi Lateh¹

Faculty of Education, Prince of Songkla University Pattani Campus

*corresponding author: e-mail:6120117021@psu.ac.th

Abstract

This research aimed to study Factors Influencing Desires for Entrepreneurship of Students at Prince of Songkla University Pattani Campus Using questionnaires (Questionnaire) to collect data from 166 samples and analyzed the data for frequency, percentage, mean, standard deviation. And multiple regression analysis from the study found that Prince of Songkla University students Most of the Pattani campus influences the need for entrepreneurship. Overall average of all aspects Very level When considering each aspect, it was found that the aspects with the highest mean were motivation and planned behavior. Inferior to the intention Environment and location And the support of the family Overall, there was a high level of demand. Which Factors Influencing Desires for Entrepreneurship of Students at Prince of Songkla University Pattani Campus in 3 areas Top motivation Inferior to the intention And the support of the family And can create the equation for forecasting or the regression equation as follows The regression equation can be written as Raw score model regression equation Factors Influencing Desires for Entrepreneurship of Students at Prince of Songkla University Pattani Campus= .619 + .370 (Incentive) + .257 (Intent) - .035 (Planned Behavior) + .223 (Family Support) + .037 (Environment and Location) Set a) standardized regression model equation Factors Influencing Desires for Entrepreneurship of Students at Prince of Songkla University Pattani Campus= .351 (motivation aspect) + .282 (intentional aspect) - .035 (planned behavior aspect) + .260 (family support aspect) + .051 (Environment and Location) The researcher studied the Factors Influencing Desires for Entrepreneurship of Students at Prince of Songkla University Pattani Campus To benefit students who have entrepreneurial needs in the future. Resulting in efficiency and effectiveness for being a good entrepreneur in the future.

Keywords: Entrepreneurship, Need, Bachelor's degree students

1.บทนำ

การศึกษาด้านการประกอบการเริ่มต้นมาตั้งแต่ปีค.ศ. 1970 และมีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว จากการศึกษาข้อมูลของ Global Entrepreneurship Monitor (GEM) สํารวจการศึกษาด้านการประกอบการจาก 232 ประเทศในเวลา 7 ปี พบว่า 54 ประเทศที่มีการศึกษาด้านการประกอบการมีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อกิจกรรมด้านการประกอบการและมีศักยภาพด้านการประกอบการเป็นไปในทางที่ดีขึ้น การขยายตัวของเศรษฐกิจโดยมีคนรุ่นใหม่เป็นหลักสำคัญที่จะส่งผลต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนโดยคู่มือได้กำหนดกรอบแนวคิดด้านการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurship Policy Framework (EPF)) ทั้งหมด

6 มิติที่สามารถดำเนินการและมีผลต่อผู้ประกอบการรุ่นใหม่ อันประกอบไปด้วย 1. การกำหนดกลยุทธ์การประกอบการระดับชาติ (Formulating national entrepreneurship strategies) 2. การปรับสมดุลของสภาพแวดล้อมด้านกฎระเบียบให้มีความเหมาะสม (Optimizing the regulatory environment) 3. การส่งเสริมการศึกษาด้านความเป็นผู้ประกอบการและการพัฒนาทักษะ (Enhancing entrepreneurship education and skills development) 4. การอำนวยความสะดวกด้านเทคโนโลยีและการแลกเปลี่ยนนวัตกรรม (Facilitating technology exchange and innovation) 5. การปรับปรุงการเข้าถึงแหล่งเงินทุน (Improving access to finance) และ 6. การส่งเสริมความตระหนักและการสร้างเครือข่าย (Promoting awareness and networking) (สถาบันระหว่างประเทศเพื่อการค้าและการพัฒนา (องค์กรมหาชน), 2561)

ประเทศไทยยังไม่มีนโยบายหรือหลักสนับสนุนที่ชัดเจนในการพัฒนาผู้ประกอบการรุ่นใหม่ เนื่องจากนักกำหนดนโยบายของประเทศไทยยังคงให้ความสำคัญด้านการพัฒนาเด็กและครอบครัว การยกระดับ 3 คุณภาพการศึกษา การพัฒนาทักษะ ทักษะคิด ความเชื่อและสนับสนุนคนรุ่นใหม่ให้มีส่วนร่วมทางการเมืองตามขอบเขตของวัฒนธรรม (สถาบันระหว่างประเทศเพื่อการค้าและการพัฒนา (องค์กรมหาชน), 2561) มีการรายงาน Doing Business 2019: Reforming to Create Jobs ของธนาคารโลกได้จัดอันดับให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่สามารถเริ่มต้นทำธุรกิจได้ง่ายเป็นอันดับที่ 27 จาก 190 ประเทศทั่วโลก แต่เป็นที่น่าเสียดายที่คนในประเทศไทยยังขาดความรู้ด้านการประกอบการแผนภาพที่ 1.2 Doing Business Ranking 2019 VS 2018

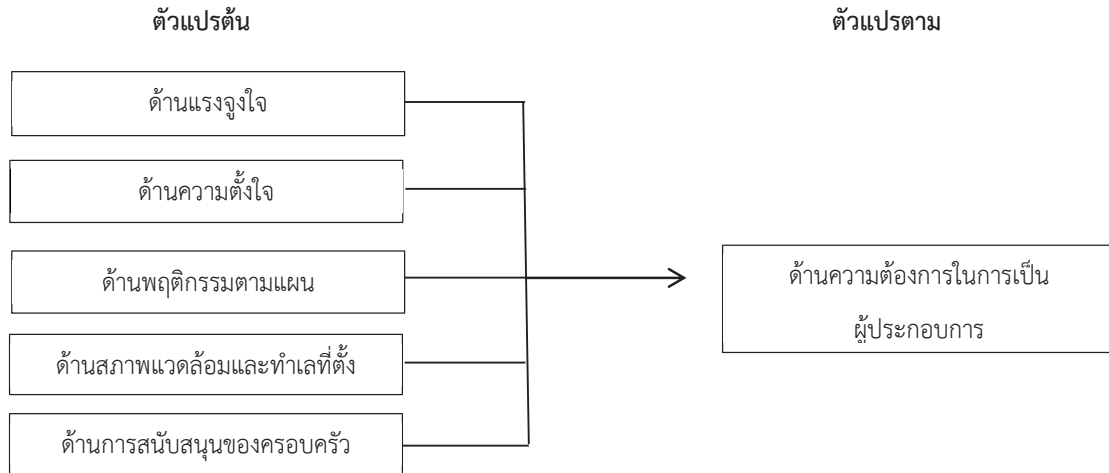
ผู้ประกอบการถือเป็นปัจจัยการผลิตที่มีบทบาทสำคัญที่สุดเนื่องจากเป็นผู้รวบรวมปัจจัยการผลิต 3 ชนิด ได้แก่ ที่ดิน และทรัพยากรธรรมชาติแรงงานและทุนมาบริหารจัดการด้วยความรู้ความสามารถของผู้ประกอบการเพื่อผลิตสินค้าหรือบริการออกสู่ตลาดหากขาดผู้ประกอบการไปก็จะเป็นการขับเคลื่อนทางธุรกิจและไม่มีระบบเศรษฐกิจเกิดขึ้นหรือหากองค์การธุรกิจมีผู้ประกอบการที่ขาดความรู้ความสามารถทักษะที่จำเป็นและประสบการณ์ในการทำธุรกิจก็จะไม่สามารถนำพากิจการให้ประสบความสำเร็จได้ตามต้องการซึ่งผลการศึกษาพบว่าผู้ประกอบการรายใหม่ 8 ใน 10 รายทั่วโลกได้เริ่มต้นธุรกิจของตนเองและเผชิญกับความล้มเหลวภายใน 18 เดือนแรกของการทำธุรกิจ (Forbes, 2556 อ้างถึงใน Bloomberg, 2556) นอกจากนี้ผู้ประกอบการยังเป็นทั้งผู้ลงทุนและผู้บริหารพร้อมกันทั้งสองหน้าที่ เป็นผู้วางแผน บริหารจัดการ เป็นผู้ที่มีความกระตือรือร้น ขวนขวายที่จะเอาปัจจัยการผลิตต่างๆ มาผสมผสานด้วยหลักการจัดการทำให้เกิดเป็นสินค้าแปลกใหม่ เกิดผู้ประกอบการใหม่ มีการเสาะแสวงหาตลาด หรือช่องทางที่ทำให้เกิดกำไร เป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์สิ่งแปลกใหม่ให้กับสินค้าตัวเดิมอยู่เสมอ หรือปรับปรุงกระบวนการผลิตเดิมให้ดีขึ้น การที่ผู้ประกอบการจะดำเนินธุรกิจให้ประสบความสำเร็จได้นั้น แรงจูงใจและความต้องการในการเป็นผู้ประกอบการจะมีอิทธิพลมากที่สุดต่อการดำเนินธุรกิจ ให้ประสบความสำเร็จ เพราะแรงจูงใจและความต้องการในการเป็นผู้ประกอบการจะเป็นสิ่งกำหนดความสำเร็จของกิจการ ผู้ประกอบการจะต้องสามารถต่อสู้หรือยืนหยัดได้กับทุกสถานการณ์ ดังนั้นการมีแรงจูงใจและความต้องการในการเป็นผู้ประกอบการสำคัญสำหรับการเป็นผู้ประกอบการจะช่วยให้ผู้ประกอบการมีความพร้อมในการดำเนินอาชีพ และเป็นประโยชน์

ปัจจุบันนักศึกษาสนใจในการลงทุน มีนิสัยชอบการเก็บเงิน นำไปสู่การเป็นผู้ประกอบการที่ดีในอนาคต นักศึกษาที่กำลังเติบโตในยุคที่เศรษฐกิจกำลังเฟื่องฟู ซึ่งนักศึกษายุคใหม่มีความมั่นใจในความคิดของตัวเองสูงและกล้าที่จะแสดงออก ชอบที่จะเรียนรู้จากการลงมือทำด้วยตนเองอีกทั้งยังมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ เรียนรู้ได้รวดเร็วและอยู่กับสื่อดิจิทัลโดยกำเนิดใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่บนโลกออนไลน์ ซึ่งคนในยุคปัจจุบันมีแผนจะเปลี่ยนงานภายในระยะเวลาอันใกล้ มักจะเปลี่ยนแปลงตามค่านิยมใหม่ ๆ ทั้งนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความต้องการในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี เพื่อเป็นประโยชน์ในการศึกษาทำให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อการเป็น ผู้ประกอบการที่ดีในอนาคต

2.วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความต้องการในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

3.กรอบแนวคิด

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

4.วิธีดำเนินการวิจัย

4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

4.1.1 ประชากร คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี จำนวน 6,549 คน

4.1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีได้มาโดยการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างตามโปรแกรม G*Power กำหนดสถิติทดสอบ F-Test ด้วยการใช้การถดถอยพหุคูณจำนวนตัวแปรอิสระ 5 ตัว ค่าความคลาดเคลื่อนเท่ากับ .05 และอำนาจการทดสอบเท่ากับ .80 ซึ่งได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 138 คน(ผู้วิจัยจึงกำหนดการเก็บข้อมูลตัวอย่างเพิ่มเติมร้อยละ 20 ได้ขนาดตัวอย่าง 166 คน เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการจัดทำแบบสอบถามรูปแบบออนไลน์โพสต์ลง Facebook กลุ่มนักศึกษา โดยมีURL ดังนี้[https:// docs. google. com/ forms /d/e/1FAIpQLScOTd9Ug3Dh2JX5OjXPUgn5LdWuBNlfd0M1LalMClhbhG90Zg/viewform?usp=sf_link](https://docs.google.com/forms/d/e/1FAIpQLScOTd9Ug3Dh2JX5OjXPUgn5LdWuBNlfd0M1LalMClhbhG90Zg/viewform?usp=sf_link)

4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิโดยแบบสอบถามจะแบ่งออกเป็น 4 ส่วน

ส่วนที่1 : ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ชั้นปี คณะ ท่านต้องการเป็นผู้ประกอบการด้านใด ช่วงอายุที่ต้องการเป็นผู้ประกอบการ ภูมิภาคหลังครอบครัว ภูมิภาคอื่น โดยให้เลือกคำตอบจากตัวเลือกเพียง 1 คำตอบ

ส่วนที่2 : ความต้องการในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี เช่น ฉันพร้อมที่จะทำทุกอย่างเพื่อให้ได้เป็นผู้ประกอบการ ฉันตั้งใจที่จะสร้างธุรกิจใหม่ในอนาคต ฉันคิดไว้อย่างจริงจังว่าจะต้องเริ่มต้นธุรกิจที่สร้างรายได้ให้กับฉัน เป็นลักษณะคำถามที่สามารถเลือกคำตอบได้ 1 คำตอบ รวมคำถามทั้งหมด 8 ข้อ เป็นมาตราวัด 5 ระดับ

ส่วนที่3 : ข้อคำถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความต้องการในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ประกอบด้วย 5 ปัจจัย คือ ปัจจัยด้านแรงจูงใจ ปัจจัยด้านความตั้งใจ ปัจจัย

ด้านพฤติกรรมตามแผน ปัจจัยด้านการสนับสนุนของครอบครัว และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมและทำเลที่ตั้ง รวมคำถามทั้งหมด 43 ข้อ เป็นมาตราวัด 5 ระดับ

ส่วนที่ 4 : ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ เป็นคำถามปลายเปิด

4.3 การตรวจสอบเครื่องมือ

4.3.1 การตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาผู้วิจัยได้วิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC โดยเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ระหว่าง .66 – 1.00 โดยมากกว่า .50 มาใช้เป็นข้อคำถามและวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกโดยใช้ t-test มีค่าอยู่ระหว่าง 2.041 – 12.314 โดยมีค่า p-value น้อยกว่า .05

4.3.2 ความเชื่อมั่นผู้วิจัยพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาคมีค่าระดับความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .980 อยู่ในเกณฑ์สูงมากโดยแยกเป็นรายด้านได้ดังนี้ค่าแอลฟาครอนบาค ด้านแรงจูงใจ, ด้านความตั้งใจ, ด้านพฤติกรรมตามแผน, ด้านสภาพแวดล้อมและทำเลที่ตั้งและด้านการสนับสนุนของครอบครัว เท่ากับ .894, .945, .936, .896 และ .878 ตามลำดับ

4.4 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

4.4.1 ได้ใช้สถิติ ร้อยละในการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป

4.4.2 ใช้สถิติค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการวิเคราะห์ความต้องการและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความต้องการในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

4.4.3 วิเคราะห์การถดถอยพหุคูณด้วยวิธี Enter ในการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความต้องการในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

5.ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

5.1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคล พบว่าจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 166 คน เป็นเพศหญิงร้อยละ 71.1 เป็นเพศชายร้อยละ 28.9 ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ชั้นปีที่1 ร้อยละ 15.1 ชั้นปีที่2 ร้อยละ 22.3 ชั้นปีที่3 ร้อยละ 45.2 ชั้นปีที่4 ร้อยละ 13.8 และ ชั้นปีที่5 ร้อยละ 3.9 ผู้ตอบแบบสอบถามอยู่คณะศึกษาศาสตร์ร้อยละ 53.6 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ร้อยละ 14.5 คณะศิลปกรรมศาสตร์ร้อยละ 3.0 คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีร้อยละ 10.3 คณะรัฐศาสตร์ร้อยละ 7.8 คณะพยาบาลร้อยละ 4.2 คณะวิทยาการอิสลามร้อยละ 2.4 คณะวิทยาการสื่อสารร้อยละ 3.6 ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการเป็นผู้ประกอบการร้านอาหารร้อยละ 30.1 ร้านกาแฟร้อยละ 51.8 ร้านเครื่องสำอางร้อยละ 13.3 ร้านซักรีดร้อยละ 2.4 อื่นๆร้อยละ 2.4 ผู้ตอบแบบสอบถามช่วงอายุที่ต้องการเป็นผู้ประกอบการอายุ 20-29 ปี ร้อยละ 77.7 อายุ 30-39 ปีร้อยละ 21.1 อายุ 50 ปีขึ้นไปร้อยละ 1.2 ผู้ตอบแบบสอบถามมีภูมิลำเนาอาศัยในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ร้อยละ 27.7 ครอบครัวไม่ได้ประกอบธุรกิจร้อยละ 72.3 ผู้ตอบแบบสอบถามมีภูมิลำเนาอาศัยในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ร้อยละ 68.7 และไม่ได้อาศัยในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ร้อยละ 31.3 ตามลำดับ

5.2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความต้องการในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีวิทยาเขตปัตตานี

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ระดับความต้องการในการเป็นผู้ประกอบการและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความต้องการในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีวิทยาเขตปัตตานี

ความต้องการที่มีผลต่อความต้องการในการเป็นผู้ประกอบการ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	ระดับความต้องการ / ระดับความเหมาะสม
ด้านแรงจูงใจ	3.96	.52	ต้องการมาก
ด้านพฤติกรรมตามแผน	3.96	.55	ต้องการมาก
ด้านความต้องการในการเป็นผู้ประกอบการ	3.93	.54	ต้องการมาก
ด้านความตั้งใจ	3.86	.60	ต้องการมาก
ด้านสภาพแวดล้อมและทำเลที่ตั้ง	3.84	.76	เหมาะสมมาก
ด้านการสนับสนุนของครอบครัว	3.80	.63	ต้องการมาก

จากตารางที่ 1 พบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีส่วนใหญ่ เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านแรงจูงใจและด้านพฤติกรรมตามแผน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .52 และ .55 รองลงมาด้านความต้องการในการเป็นผู้ประกอบการ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .54 ด้านความตั้งใจ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .60 ด้านสภาพแวดล้อมและทำเลที่ตั้ง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .76 และด้านการสนับสนุนของครอบครัว ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .63 ตามลำดับ

5.3 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณด้วยวิธี Enter

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความต้องการในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีวิทยาเขตปัตตานี

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความต้องการในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี	B	Beta	Sig	Collinearity Statistics	
				Tolerance	VIF
(Constant)	.619	-	.004	-	-
แรงจูงใจ	.370	.351	.000	.421	2.377
ความตั้งใจ	.257	.282	.001	.308	3.245
พฤติกรรมตามแผน	-.035	-.035	.660	.353	2.830
การสนับสนุนของครอบครัว	.222	.260	.002	.325	3.077
สภาพแวดล้อมและทำเลที่ตั้ง	.035	.051	.449	.486	2.057
R Square = .645					
Adjust R Square = .634					
Durbin - Watson = 1.665					

ผลการวิเคราะห์พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความต้องการในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี วิทยาเขตปัตตานี อย่างมีนัยสำคัญโดยมีค่า F เท่ากับ 58.049 และค่า sig เท่ากับ .000 จากการวิเคราะห์ข้อมูลค่า Durbin - Watson มีค่าเท่ากับ 1.665 ซึ่งอยู่ระหว่าง 1.5 - 2.5 แสดงว่าตัวแปรอิสระที่นำมาใช้ในการทดสอบไม่มีความสัมพันธ์ภายในตัวเองและจากการตรวจสอบระหว่างตัวแปรอิสระพบว่า ค่า Tolerance ที่มีค่าน้อยที่สุด .308 ซึ่งไม่ต่ำกว่า .2 และค่า VIF สูงสุดที่ได้มีค่า 3.245 ซึ่งไม่เกิน 10 แสดงว่าตัวแปรอิสระไม่มีความสัมพันธ์กันในระดับสูงหรือไม่เกิด Multicollinearity

จากตารางที่ 2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความต้องการในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี วิทยาเขตปัตตานี ได้มี 5 ด้าน ด้านที่มีนัยสำคัญทางสถิติคือ ด้านแรงจูงใจ ด้านความตั้งใจ และด้านการสนับสนุนของครอบครัว ส่วนด้านที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติคือ ด้านพฤติกรรมตามแผน และด้านสภาพแวดล้อมและทำเลที่ตั้ง สามารถอธิบายความผันแปรของความต้องการในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ได้ร้อยละ 64.50 โดยปัจจัยด้านแรงจูงใจมีอิทธิพลต่อความต้องการในการเป็นผู้ประกอบการสูงสุดโดย มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .351 รองลงมาด้านความตั้งใจมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .282 ด้านการสนับสนุนของครอบครัวมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .260 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมและทำเลที่ตั้งมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .051 และด้านพฤติกรรมตามแผนมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานเท่ากับ -.035 โดยตัวแปรทั้ง 5 ด้าน ด้านพยากรณ์ความต้องการในการเป็นผู้ประกอบการการของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ได้ร้อยละ 63.40 ซึ่งสามารถสร้างเป็นสมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้

สมการถดถอยสามารถเขียนได้ดังนี้

รูปแบบคะแนนดิบ

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความต้องการในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี = $.619 + .370$ (ด้านแรงจูงใจ) + $.257$ (ด้านความตั้งใจ) - $.035$ (ด้านพฤติกรรมตามแผน) + $.223$ (ด้านการสนับสนุนของครอบครัว) + $.037$ (ด้านสภาพแวดล้อมและทำเลที่ตั้ง)

รูปแบบคะแนนมาตรฐาน

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความต้องการในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี = $.351$ (ด้านแรงจูงใจ) + $.282$ (ด้านความตั้งใจ) - $.035$ (ด้านพฤติกรรมตามแผน) + $.260$ (ด้านการสนับสนุนของครอบครัว) + $.051$ (ด้านสภาพแวดล้อมและทำเลที่ตั้ง)

6.อภิปรายผล

จากผลการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความต้องการในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ผู้วิจัยสามารถอภิปรายได้ดังนี้ด้านแรงจูงใจในการเป็นผู้ประกอบการภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีอิทธิพลต่อความต้องการในการเป็นผู้ประกอบการ ผู้วิจัยมีข้อสังเกตว่านักศึกษาจะมีเพียงแค่ว่าทักษะการเป็นผู้ประกอบการอย่างเดียวไม่ได้ แต่จะต้องเพิ่มแรงจูงใจ สอดคล้องกับ Klapper & Tegtmeyer, 2010 ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าในหลักสูตรของมหาวิทยาลัย นักศึกษาจะมีเพียงแค่ว่าทักษะการเป็นผู้ประกอบการอย่างเดียวไม่ได้แต่จะต้องเพิ่มแรงจูงใจ การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ความมั่นใจในตัวเอง และมหาวิทยาลัยจะต้องมีส่วนในการกระตุ้นจิตวิญญาณความเป็นผู้ประกอบการ

ความตั้งใจ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีอิทธิพลต่อความต้องการในการเป็นผู้ประกอบการ ผู้วิจัยมีข้อสังเกตว่าความตระหนักและความมั่นใจของบุคคลเป็นสิ่งสำคัญขั้นแรกในการเป็นผู้ประกอบการในอนาคต สอดคล้อง (Thomson, 2009)

ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าด้านความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ ความตระหนักและความมั่นใจของบุคคลว่ามีแนวโน้มที่จะสร้างกิจการและมีแผนที่จะทำกิจการนั้นในอนาคต

ด้านพฤติกรรมตามแผน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีอิทธิพลต่อความต้องการในการเป็นผู้ประกอบการผู้วิจัยมีข้อสังเกตว่า พฤติกรรมในการเป็นผู้ประกอบการส่งผลทำให้นักศึกษาเกิดความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ สอดคล้อง ของ Fishbein, & Ajzen (1975) ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าซึ่งเป็นทฤษฎีที่ว่าพฤติกรรมของ บุคคลมาจากความตั้งใจหากบุคคลมีความเชื่อว่าการทำพฤติกรรมใดแล้วจะได้รับผลทางบวกจะมีแนวโน้มที่จะมีทัศนคติที่ ดีต่อพฤติกรรมนั้นในทางตรงข้ามหาก บุคคลมีความเชื่อว่าการทำพฤติกรรมนั้นแล้วจะได้รับผลในทางลบจะมีแนวโน้มที่จะ มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อพฤติกรรมนั้นและเมื่อมี ทัศนคติทางบวกก็จะเกิดเจตนาหรือตั้งใจ(Intention)ที่จะแสดงออกพฤติกรรมนั้น (พิชามญชุ์ อุดลวิทย์, 2554)

ด้านการสนับสนุนของครอบครัว ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีอิทธิพลต่อความต้องการในการเป็นผู้ประกอบการ ผู้วิจัยมีข้อสังเกตว่า การให้ความร่วมมือของครอบครัวและการสนับสนุนทั้งความรู้และแหล่งเงินทุน สอดคล้อง (Gomez-Mejia et al., 2007) ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า การสนับสนุนของครอบครัวและการให้ความร่วมมือของบุคคลในครอบครัว หรือญาติพี่น้องช่วยงานในกิจการซึ่งอาศัยความรู้ความสามารถทั้งด้านการสร้างเม็ดเงินและการจ้างงานอันจะส่งผลต่อการ พัฒนากิจการในทุก ๆ ด้าน ทั้งนี้การสนับสนุนของครอบครัวส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการในการประกอบกิจการ

ด้านสภาพแวดล้อมและทำเลที่ตั้ง ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีอิทธิพลต่อความต้องการในการเป็นผู้ประกอบการ ผู้วิจัยมีข้อสังเกตว่า สภาพแวดล้อมและทำเลที่ตั้งในการจัดหาหรือสรรหาสถานที่ในการประกอบกิจการเพื่อให้มีประสิทธิภาพ สูงสุดต้องคำนึงถึงปัจจัยหลาย ๆ ด้าน เช่น ความสะดวกของสถานที่ ฯลฯ สภาพแวดล้อมที่อำนวยความสะดวกการประกอบกิจการ ฯลฯ สอดคล้อง (พัชรารณณ์ เลขยันต์) ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ด้านสภาพแวดล้อมและทำเลที่ตั้งในการจัดหาหรือสรรหา สถานที่ สำหรับประกอบกิจการให้มีประสิทธิภาพสูงสุด โดยต้องคำนึงถึง กำไร ค่าใช้จ่าย ความสัมพันธ์กับลูกค้าความสะดวก ตลอดจนสภาพแวดล้อมต่างๆที่ติดต่อระยะเวลาที่ประกอบกิจการ

7.ข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความต้องการในการเป็นผู้ประกอบการของ นักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ที่ศึกษาในด้านแรงจูงใจ ด้านความตั้งใจ ด้านพฤติกรรมตามแผน ด้านการสนับสนุนของครอบครัว ด้านสภาพแวดล้อมและทำเลที่ตั้งซึ่งไม่สามารถรับรู้ถึงความต้องการในการเป็นผู้ประกอบการ ของนักศึกษา ในด้านอื่นๆ ด้าน นั้น ในการทำวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาปัจจัยอื่น ๆ เพิ่มเติมเพื่อให้ทราบถึงแรงจูงใจและความ ต้องการใน การเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี เพื่อให้เกิดประโยชน์ แก่บุคคล ที่สนใจในการนำงานวิจัยไปใช้ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และเพื่อพัฒนาระบบการหาแหล่งเงินทุนให้นักศึกษาเพื่อให้นักศึกษา จะมีแรงจูงใจในการเป็นผู้ประกอบการเช่นสถาบันการศึกษา สร้างความสัมพันธ์กับแหล่งเงินทุนภายนอก ทำระบบการระดม ทุนจากนักลงทุน เป็นต้น

8.เอกสารอ้างอิง

คมกริช นันทะโรจวงศ์,ภูธิป มีถาวรกุลและประสพชัย พสุนนท์.(2561).พฤติกรรมการเป็นผู้ประกอบการ

ของวัยรุ่นไทย:อิทธิพลของการรับรู้ความสามารถตนเองและการรับรู้การ สนับสนุนทางสังคมต่อความตั้งใจใน การเป็นผู้ประกอบการในบริบทวัฒนธรรมแบบรวมกลุ่ม.[ออนไลน์].สืบค้นจาก

http://libdoc.dpu.ac.th/thesis/150286.pdf?fbclid=IwAR1TxqIUsbRcKLn8Fd2KUBEVALbRlCzXzGRQdPY2HMp_-pCtoMoRre3d9s.(วันที่ค้นข้อมูล : 06 มกราคม 2564).

จริยา กอสุขทวีคุณ.(2561).การศึกษาแรงจูงใจและความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา

- ระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย.[ออนไลน์].สืบค้นจากhttp://dspace.bu.ac.th/bitstream/123456789/4160/1/chariya_kors.pdf.(วันที่ค้นข้อมูล : 12 มกราคม 2564).
- พิชามญชุ์ อุดลวิทย์. (2554). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการแบ่งปันความรู้ตามทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน.วารสารนักบริหาร, 31(1),256-260.
- มนทกานต์ เมฆธา. (2546). ปัจจัยที่พยากรณ์ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.การค้นคว้าอิสระปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต จิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- เยาวลักษณ์ เคลือบมาศ. (2551). ความสำคัญของการเป็นผู้ประกอบการในปัจจุบัน.วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัย พาร์ฮิสเทอร์น,1(2), 45-51.